בס"ד | כ"ט כסלו תש"פ

אור דוד

מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן ש <mark>למח זל</mark> מן ושושנה נעמי הי"ו	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
	70	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מקץ
		17:26	17:24	17:22	16:22	16:24	16:07	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

כתוב בפרשה שיעקב שולח את בניו אל יוסף במצרים והוא מצוה אותם להביא לו מתנות:"קחו מזמרת הארץ בכליכם.. מעט צרי ומעט דבש..". יש תורה מיוחדת של רבי נחמן מברסלב ע"פ הזוהר הקדוש (ליקוטי מוהר"ן תניינא סג):יעקב ציוה את בניו להביא ליוסף זמירות קדושות מארץ ישראל - "זמרת הארץ". אם תשירו לו זמירות קדושות לא יעשה לכם כל רע. אומרים שהאחים הגיעו ליוסף בשבת והוא אכל איתם בזמן סעודה שלישית והאחים שרו.. תחשבו שיוסף במשך שנים שר לבד זמירות שבת אבל עכשיו לשיר בהרמוניה עם כל שלמצרים היה חושך במצרים כתוב שלמצרים היה חושך ולעם ישראל היה אור. בפשט היה נס ולעם ישראל היה אור אבל אפשר לפרש שגם אצל עם ישראל היה חושך רק שכל עם הגיב אחרת. המצרים חשבו כל אחד על עצמו אבל אצל יהודים אם יש חושך מחפשים את הזולת לעזור לו ולכן היה להם בעצם אור! מאחל לכולכם שבכל פעם שיהיה לכם חשוך בחיים יהיה לידכם מישהו שישב וישיר ניגון של סעודה שלישית ,מישהו שיאיר לכם פנים וירים אתכם! (הרב שלמה קרליבך זצ"ל). אוהב אתכם! שבת שלום וחג חנוכה שמח (-:

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. א' טבת: טז ווּעֲשׁוּ כֵן בְּנֵי הַגּוֹלָה וַיִּבָּדְלוּ עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֲנַשִּׁים רָאשִׁי הָאָבוֹת לְבֵית אֲבֹתָם וְכֻלָּם בָּשֶׁמוֹת וַיֵּשְׁבוּ בִּיוֹם אֶחָד לַחֹדֵשׁ הַעֲשִּׁירִי לְדַרִיוֹשׁ הַדַּבַר: יז וַיִּכַלוּ בַכֹּל אֲנַשִּׁים הַהשִּׁיבוּ נַשִּׁים נַכְרִיּוֹת עַד יוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַרָאשׁוֹן: יח וַיִּמָּצֵא מִבְּנֵי הַכֹּהֶנִים אֲשֶׁר הֹשִיבוּ נַשִּׁים נַכְרִיּוֹת מִבְּנֵי יֵשוּעַ בֶּן יוּצַדַק וְאֶחַיו מַעֲשֵׂיָה וֵאֱלִיעֶזֶר וְיַרִיב וּגְדַלְיָה: יט וַיִּתְּנוּ יַדַם לְהוֹצִיא נְשֵׁיהֶם וַאֲשֵׁמִים אֵיל צֹאן עַל אַשְׁמָתָם: כ וּמִבְּנֵי אָמֵר חָנַנִי וּזְבַדְיַה: כא וּמִבְּנֵי חָרָם מַעֲשֵׂיָה וְאֵלְיַה וּשְׁמַעְיָה וְיחִיאֵל וְעָזָיַה: כב וּמִבְּנֵי פַּשִּׁחוּר אֱלִיוֹעֶינַי מַעֲשֵׂיַה יִשְׁמַעֵאל נָתַנָאֵל יוֹזַבַד וְאֵלְעֲשַׂה: כג וּמָן הַלְוִיִּם יוֹזַבַד וְשִׁמְעִי וְקֵלָיָה הוּא קְלִיטָא פְּתַחְיָה יְהוּדָה וֶאֱלִיעֶזֶר: כד וּמָן הַמְשֹׁרְרִים אֶלְיָשִׁיב וּמָן הַשֹּעֲרִים שַׁלֶּם ַוָטֶלֶם וְאוּרִי: כה וּמִיִּשִּׂרָאֶל מִבְּנֵי פַּרְעֹשׁ רַמְיָה וְיוּיָה וּמַלְכְּיָה וּמִיָּמִן וְאֶלְעַזַר וּמַלְכְּיָה וּבְנַיַה: כו ּוּמִבְּנֵי עֵילָם מַתַּנְיָה זְכַרְיָה וִיחִיאֵל וְעַבְדִּי וִירֵמוֹת וְאֵלְיָה: כז וּמִבְּנֵי זַתּוּא אֶלְיוֹעַנַי אֶלְיָשִיב מַתַּנְיָה וִירֵמוֹת וְזָבָד וַעֲזִיזָא: כח וּמִבְּנֵי בֵּבָי יְהוֹחָנָן חֲנַנְיָה זַבַּי עַתְלָי: כט ומבני בַני משלַם מלור וַעֲדַיָה יַשׁוּב וּשְׁאַל כתיב ירמות וְרָמוֹת: ל וּמִבְּנֵי פַּחַת מוֹאָב עַדְנַא וּכְלַל בְּנַיַה מַעֲשֶׂיַה מַתַּנְיַה בְצַלְאֵל וּבָנּוּי וּמְנַשֶּה: לא וּבָנֵי חַרֶּם אֱלִיעֻזֶר יִשְׁיֵה מַלְכָּיַה שְׁמַעוֹן: לב בְּנִימָן מַלּוּרָ שְׁמַרְיָה: לג מִבְּנֵי חָשֶׁם מַתְּנַי מַתַּתָּה זָבָד אֶלִיפֶלֶט יְרֵמֵי מְנַשֶּׁה שִׁמְעִי: לד מִבְּנֵי בַנִי מַעֲדַי עַמְרָם וְאוּאֵל: לה בָּנַיַה בֶדְיַה כתיב כלהי כָּלוּהוּ: לו וַנְיַה מְרֵמוֹת אֶלְיַשִּיב: לז מַתַּנְיַה מַתְּנַי כתיב ויעשו ּ וְיַעֲשַׂי: לח וּבַנִי וּבְנוּי שָׁמְעִי: לט וְשֶׁלֶמְיָה וְנַתָּן וַעֲדַיָה: מ מַכְנַדְבֵי שַׁשַׁי שָׁרַי: מא עְזַרְאֵל וְשֶּׁלֶמְיָהוּ שְׁמַרָיַה: מב שַלוּם אָמַרָיַה יוֹסֶף: מג מִבְּנֵי נָבוֹ יִעִיאֵל מַתְּתִיַה זַבַּד זְבִינַא כתיב ידו <u>יד</u>י וִיוֹאֶל בְּנַיַה: מד כַּל אֵלֵה כתיב נשאו נַשָּאוּ נַשִּים נַכְרִיּוֹת וְיֵשׁ מֵהֶם נַשִּים וַיַשִּׁימוּ בַּנִים:

(פסוק טז) (עזרא י,טז-מד)

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

ד) ובכדי להבין כל אלו השאלות והחקירות, תחבולה האחת היא להסתכל בסוף המעשה, כלומר בתכלית הבריאה. כי אי אפשר להבין שום דבר באמצע מלאכתו, אלא מסופו. וזה ברור הוא, שאין לך פועל בלי תכלית, כי רק מי שאינו שפוי בדעתו, תמצאהו פועל בלי תכלית. ויודע אני שיש מתחכמים פורקי עול תורה ומצוות, שאומרים, שהבורא ית' ברא את כל המציאות ועזב אותה לנפשה, כי מחמת האפסיות שבאלו הבריות, אינו מתאים לבורא ית' לרוב רוממותו, להשגיח על דרכיהן הפעוטות והמגונות. אכן לא מדעת דברו זאת, כי לא יתכן להחליט על שפלותנו ואפסותנו, מטרם שנחליט, שאנחנו עשינו את עצמנו ואת כל אלו הטבעים המקולקלים והמגונים שבנו. אבל בה בעת שאנו מחליטים, אשר הבורא ית' השלם בכל השלמות, הוא בעל המלאכה שברא ותיכן את בזויה ומקולקלת, וכל פעולה מעידה על טיב פועלה. ומה אשמתו של בגד מקולקל, אם איזה חייט לא יוצלח תפר אותו? ועי' כגון זה (במס' תענית כ') מעשה שבא ר"א בר"ש וכו' נזדמן לו אדם אחד, שהיה מכוער ביותר וכו', אמר לו כמה מכוער אותו האיש וכו', אמר לו לך ואמור לאומן שעשאני: כמה מכוער כלי זה שעשית וכו' עש"ה. הרי שמתחכמים האלו לומר, שמסבת שפלותנו ואפסותנו אין מתאים לו ית' להשגיח עלינו, ועזב אותנו, הם אינם אלא מכריזים על חוסר דעתם בלבד. ודמה לך. אם היית פוגש איזה אדם, שימציא לו לברא בריות מלכתחילה, בכדי שתתענינה ותתיסרנה בכל ימי חייהם כמונו, ולא עוד אלא להשליך אותן אחר גיוו מבלי שירצה אפילו להשגיח בהן, כדי לעזרן מעט, כמה היית מגנה ומזלזל בו. והיתכן להעלות על הדעת כזה על מחויב המציאות ית' וית'.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, מקץ דף קצ"ג ע"א.

א) ויהי מקק: רבי חייא פתח ואמר, קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות. מקרא זה בארוה. קץ שם לחשך, זה הוא קץ של השמאל, שאינו כלול מימין, שהוא השטן והוא מלאך המות (כנ"ל פרשת נח דף כ"ח אות ע"ה בהסולם ע"ש) שהוא משוטט בעולם ומסית בני אדם לחטא, ומשוטט למעלה ועומד לפני הקב"ה ומסטין ומקטרג על העולם. וכבר בתבאר. ולכל תכדית הוא העולם. וכבר בתבאר. ולכל תכדית הוא חוקר, כי כל מעשיו אינם לטוב אלא לכלות תמידו ולעשות כליה בעולם. דהיינו שנוטל נשמות

ב) אכן אפל וצלמות, זהו אכן נגף, דהיינו השטן שנקרא אכן נגף, משום, שבה נכשלים הרשעים, והיא עומדת בזו שנקראת ארץ עפתה כמו אפל, בוא וראה, יש ארץ החיים למעלה, וזהו ארץ ישראל, דהיינו הנוקבא דו"א. ויש ארץ למטה הנקראת אפל וצלמות

דהיינו אפלה היוצאת מארץ עפתה, שהיא הנוקבא דקליפה, ומהו אבן אפל וצלמות, זהו קק, שהוא מצד החשך, דהיינו השטן, שהוא פסולת הזהב, וכבר למדנו זה.

- ג) תא חזי כמה וכו": בוא וראה כמה יש לבני אדם להסתכל בעבודת הקב"ה. ולהשתדל בתורה ימים ולילות כדי שידעו ויסתכלו בעבודתו. כי התורה מכרזת בכל יום לפני האדם, ואמרה, מי פתי יסור הנה וגן". וכבר בארנו הדברים.
- ד) וכד כר גש וכו': וכשאדם עוסק בתורה ומתדבק בה, זוכה להתחזק בעץ החיים שהוא ז"א, שכתוב, עץ חיים וגו'. ובוא וראה, כשבן אדם מתחזק בעץ החיים בעולם הזה, הוא מתחזק בה לעולם הבא, וכאשר הנשמות תצאנה מעולם הזה, תתקנה להן מדרגות לעולם הבא.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "יפתח" (שופטים פרקים יא-יב) מקבילה ל-מקץ על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. מאיפה ייצא היוצא אשר כה' עוכה יהיה

ה. איך היה מכונה יפתח עכל שם מוצאו שמשם הכך

> ו. מה יפתו עשה כשאת בתו ראה

א. בוי כיפתוז הצטרפו והם עבוו יצאו

ב. מי המכך שישראכ כבשו בומן שבארץ מואב היו

ג. אכל זקנים עם יפתח דברו שיהיה כהם כקצין הם רצו

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com פתרונות לגליון הקודם: אבּימּכֹּרְ, בֹעַכֹּ בֹרית, גֹּפַוֹּ, דוֹדוֹ, הֹנַכר, וִישֹּׁא קּוֹכֹּוֹ.

פוח ונות לגליון וזקודם. אביבוכן , בעל בהיתנ, גפן, דירי, הגליה, הישא קיכי. מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת:guy.zwerdling@gmail.com